

Stworzył Bóg człeka na obraz swój

Piotr Rubik

Z pyłu ziemi Pan złożył męczyznę
Z jego żebra ożywił niewiastę
Mówiąc – dam jeszcze ziemię wam żyzną
By z niej pokarm dla ludzi wyrastał, wyrastał

Bądźcie płodni i lud rozmnażajcie
Byście ziemię po kres zaludnili
Jeno danych mi słów dotrzymajacie
Byście w zgodzie z przymierzem wciąż żyli

Stworzył człeka na obraz swój
Bóg na obraz Boży nas stworzył
Dał w prezencie nam żywota znój
A na koniec czerń śmierci dołożył, śmierci dołożył
Dołożył

Gdy niewiasta przymierze złamała
Kiedy jabłko z jej dłoni zjadł Adam
Bóg rzekł Ewie, że będzie cierpiała
Rodzać w bólu a świat ból jej zada, ból zada

Niech przeklęta będzie cała ziemia
Coś ją dostał, by trwała w rozkwicie
Za twą zdradę miast plonów kamienie
Po wsze dni twego ziemskiego życia

Stworzył człeka na obraz swój
Bóg na obraz Boży nas stworzył
Dał w prezencie nam żywota znój
A na koniec czerń śmierci dołożył

Stworzył człeka na obraz swój
Bóg na obraz Boży nas stworzył
Dał w prezencie nam żywota znój
A na koniec czerń śmierci dołożył, śmierci dołożył

Niech w opiece cię ma Jezus święty
Nim się ziemi na dobre wywróci
Gdy wrócisz do ziemi skądeś wzięty
Boś prochem jest i w proch się obrócisz

Stworzył człeka na obraz swój
Bóg na obraz Boży nas stworzył
Dał w prezencie nam żywota znój
A na koniec czerń śmierci dołożył

Stworzył człeka na obraz swój
Bóg na obraz Boży nas stworzył
Dał w prezencie nam żywota znój
A na koniec czerń śmierci dołożył, śmierci dołożył